

El gir de Joaquim Molins

Molts dels assistents a la primera conferència de pre-campanya que va pronunciar Joaquim Molins van quedar sorpresos pel to del seu discurs. L'acte se celebrava al Palau de Congressos de Barcelona el passat 15 de gener. La majoria dels presents van constatar el to reivindicatiu que utilitzava el cap de llista de CiU a Madrid especialment en referir-se a aspectes de l'autogovern, però també la reorientació que introduïa en el seu discurs referit a aspectes socioe-

Molins, cap de llista de CiU per Barcelona, prepara una cursa electoral posant l'accelerador reivindicatiu, com es desprèn del guió de campanya.

conòmics, allunyant-se sovint, o reconduint el liberalisme que en els darrers anys havia impregnat l'acció política de CiU a Madrid. En el terreny autonòmic, va destacar per exemple la crítica que va fer al fet que el desplegament dels Mossos d'Esquadra no vagi acompanyat d'una disminució dels efectius dels cossos i forces de seguretat de l'estat. Referint-se a la primera comarca on s'ha dut a terme el desplegament, Molins es preguntava "per què s'obren comissaries de policia autonòmica, es despleguen més de 150 Mossos d'Esquadra a Osona, i a la capital, Vic, la Policia Nacional només redueix en dues persones els seus efectius, de 36 a 34?"

Sembla que l'hereu de Miquel Roca a Madrid ha decidit impregnar d'un to personal tant la campanya com la seva actuació al Congrés dels Diputats, encara que això signifiqui marcar algunes distàncies respecte el seu predecessor. Una de les primeres coses que ha fet Molins és ampliar els col·laboradors del grup català de CiU a Madrid incorporant noves cares al seu equip electoral. Entre aquestes incorporacions destaca, per la seva transcendència política, la de Josep Miró i Ardèvol, ex-conseller d'Agricultura de la Generalitat i dirigent de CDC identificat tradicionalment amb l'ala més nacionalista del partit.

Al llarg d'aquesta pre-campanya, Joaquim Molins ha confirmat en diferents intervencions aquest gir, que continuarà durant la campanya electoral. Tant el to del discurs com el contingut d'algunes propostes programàtiques estan més a prop de l'estil que ha utilitzat Jordi Pujol en les diferents campanyes electorals autonòmiques que no del que utilitzava Roca en les campanyes a les eleccions generals. Almenys així ho confirma un document anomenat "Les línies de força de la nostra actuació", al qual EL TEMPS ha tingut accés i que detalla els principals eixos del missatge del candidat en la cursa electoral. El text reflecteix el doble accent nacional i social que vol donar el candidat en aquesta campanya a través de sis "línies de força" que corresponen als sis apartats del docu-

ment. Cada apartat té després una aplicació en una proposta programàtica concreta que apareixerà en el programa electoral, on en aquest cas hi haurà menys variacions respecte a programes anteriors.

El primer dels apartats del document, la primera "línia de força", fa referència a la millora de l'autogovern i a la construcció de l'estat plurinacional. D'aquest apartat es desprèn que el discurs de Molins posarà èmfasi especialment en la problemàtica de la balança fiscal entre Catalunya i Espanya.

Discriminació fiscal. Aquest tema ja va aixecar polseguera quan Molins el va exposar en la seva conferència del 15 de gener al Palau de Congressos. En aquella ocasió el candidat va demanar un nou model finançament autonòmic que superi, corregeixi i reequilibri la diferència que hi ha actualment entre el que l'estat recapta a Catalunya i la despesa hi fa o retorna, o en paraules seves, que posa. Molins es va comprometre a "posar fi a la injusta discriminació del dèficit fiscal que patim" al llarg d'aquesta legislatura, dèficit que qualificava de "desfavorable en prop d'un bilió de pessetes". El manual de campanya de Molins, tot i que no al·ludeix al bilió de pessetes, afegeix noves dades sobre la balança fiscal: "Les persones que vivim i treballam a Catalunya paguem un 26% més del que es paga de mitjana a Espanya, però rebem un 24% menys". CiU calcula que aquesta diferència entre el que es recapta i el que es retorna equival a un 10% del producte interior brut.

En la propera legislatura, per corregir aquesta diferència considera que cal avançar en la línia de la corresponsabilitat fiscal fins a obtenir uns ingressos idèntics a les comunitats autònomes que disposen de concert econòmic. Si per la via de la corresponsabilitat no s'assolissin aquests objectius, CiU impulsarà "els canvis legislatius necessaris perquè Catalunya assolixi un sistema de concert econòmic com Euskadi i Navarra". De tota manera, la petició explícita que sortirà en el programa electoral és la d'incrementar la cessió de l'IRPF fins al 30% i estendre-la a l'IVA i als impostos especials.

Dins el camp de l'autogovern encara, el document de campanya de Molins estableix dues prioritats més, que són la promoció de la llengua i la cultura

La llista de CiU: algun cop de colze i alguna novetat

Darrerament sembla que elaborar una llista electoral sigui sinònim de conflicte intern al si d'un partit. A casa nostra, hi ha partits que aquesta pràctica l'han convertida alguns cops en exposició pública i impúdica de les seves divergències. CiU en canvi s'ha caracteritzat normalment per dur aquest procés d'una forma discreta, guardant les formes de cara enfora. Poques vegades transcendeixen les picabaralles entre els diferents barons per aconseguir una plaça. Aquesta vegada, però, amb motiu de les eleccions generals del proper 3 de març, han transcendit alguns cops de colze importants. Els més espectaculars els han protagonitzat Sixt Cambra i Joaquina Alemany per encapçalar la llista de CiU al Senat. La vice-presidenta de l'Institut Català de la Dona, diputada al Congrés fins aquesta passada legislatura, volia passar després del 3 de març al Senat. Però ha topat amb Joaquim Molins, que es va manifestar obertament a favor de mantenir Sixt Cambra al Senat, tant per la seva sintonia personal com per la valoració positiva que es fa de la seva tasca a la cambra alta.

La llista al Senat de CiU presenta també una novetat. En el segon lloc, darrere de Cambra, hi va Joaquim Forn, jove dirigent de CDC, vice-president de la Federació de Barcelona i considerat un dels exponents de l'actual procés de renovació interna del partit. Forn, que pertany al sector més nacionalista de CDC, ha mantingut també una destacada activitat en el terreny cívic. Va ser un dels primers presidents de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, i posteriorment fou un dels fundadors i dirigents d'Acció Olímpica, moviment reivindicatiu per la catalanització dels Jocs Olímpics de 1992 impulsat per Òmnium Cultural.

La llista de CiU al Congrés, també presenta novetats tant per dalt, com el tercer lloc de Carme Laura Gil –històrica responsable del Departament d'Ensenyament de la Generalitat– com una mica més per baix, amb la inclusió de Carles Campuzano, president de la JNC. L'elaboració de la llista al Congrés tampoc no s'ha pogut salvar d'alguna escena de cops de colze que han comportat la desaparició de la llista d'un aspirant destacat, Antoni Fernández Teixidó, ex-dirigent del Centre Democràtic i Social (CDS). Fernández Teixidó va entrar a CDC de la mà de Miquel Roca, quan aquest era secretari general del partit, malgrat els recels que va provocar aquesta entrada entre els sectors més nacionalistes de la formació. Fernández Teixidó, després de passar un temps a l'ombra, considerava ara que li havia arribat el moment per tornar a escena i va fer arribar a la direcció de CDC la seva voluntat d'anar a la llista, però va posar com a condició no anar per sota del número set. El problema és que de les dues places lliures d'elecció garantida que quedaven, la sis i la set, tenien totes un aspirant. Una era per Ignasi Guardans, pel fet de ser nét de Cambó, i a l'altre Molins hi volia una persona jove, en aquest cas Campuzano, perquè els joves són un segment electoral que CiU espera atreure en aquesta campanya. L'ex-centrista va fer pressió, però Campuzano, a més de comptar amb el suport de Molins, va ser el candidat més votat de la intercomarcal de CDC de Barcelona comarques, cos que el va reforçar internament. Molins va oferir el número 9 a Fernández Teixidó, però aquest va declinar per considerar que no era una plaça adequada a la seva talla política. **P. M.**

i l'assoliment d'un estat plurinacional. Sobre aquest últim punt, CiU parteix de la base que no estarà garantit mentre no es modifiqui la política "d'ús abusiu" de lleis de bases o l'ús de conceptes com la unitat de mercat o similars, usats sovint per l'administració estatal "per laminar les competències autonòmiques de Catalunya.

En matèria lingüística, el cap de llista de CiU posarà sobre la taula propostes com ara que el

DNI, el passaport i altres documents similars estiguin redactats en totes les llengües oficials que hi ha a l'estat. També s'exigirà a "les indústries culturals subjectes a quotes o autoritzacions administratives" que garanteixin la presència de la llengua pròpia de la comunitat autònoma en un 51% de la seva programació o emissió. Això afectaria per exemple les televisions i ràdios privades, o les distribuïdores cinematogràfiques.

Salvar l'estat del benestar. El segon eix important del discurs de CiU que significa una inflexió, tot i que menys polèmica, és el que fa referència a les polítiques de benestar. El manual de campanya de Molins conté una afirmació de principis: "el mercat, per ell sol, deixa una sèrie de problemes sense resoldre: vellesa, malaltia, minusvalidesa. Una societat avançada és una societat competitiva, però si no vol esdevenir una societat deshumanitzada, ha d'incorporar la dimensió del sentit comunitari".

Molins presentarà CiU com una coalició partidària de reformar l'estat del benestar, però oposada al seu desmantellament o a la liquidació d'algunes de les prestacions socials bàsiques. Inspirant-se en la doctrina comunitarista, el que sí que defensarà CiU és la reducció dels costos d'intermediació que comporten moltes d'aquestes prestacions "per evitar pagar dues vegades per un mateix servei". El fet prioritari, per la coalició nacionalista, és que la prestació del servei estigui garantida, independentment que si és l'estat o la societat l'encarregat de la gestió. Per això, Molins utilitzarà el concepte de "societat del benestar", com a substitut del d'estat del benestar: "menys estat i més societat, de manera que, sense eliminar prestacions, les ra-

Jordi Pujol vol resoldre dins la propera legislatura el tema del finançament autonòmic. L'equip de campanya electoral de CiU farà d'aquesta qüestió un dels eixos prioritaris. També es farà un esforç especial per atreure el segment electoral jove de Catalunya amb propostes com la ja anunciada supressió del servei militar.

cionalitzi". Els nacionalistes proposaran en el seu programa l'aplicació del Pacte de Toledo sobre la reforma del sistema de seguretat social, garantir el poder adquisitiu de les pensions actuals i futures, la seva actualització automàtica d'acord amb l'IPC, al costat d'altres mesures com l'augment de les pensions de viduïtat.

Econòmicament, la línia de la campanya que seguirà Molins presenta menys novetats respecte a campanyes anteriors. La campanya donarà prioritat sobretot a la necessitat de crear ocupació i es presentaran mesures concretes en aquesta línia com que cada empresa que creï un lloc de treball estable durant els anys 96-97 podrà deduir un milió de pessetes de la quota de qualsevol impost estatal. Una altra mesura serà la defensa de la creació d'un nou contracte per la creació d'ocupació estable o bonificar la contractació de joves menors de 25 anys i de persones més grans de 45 amb reduccions de les cotitzacions a la seguretat social.

Les bonificacions dels contractes de joves menors de 25 anys forma part del tercer gran eix de prioritats de Joaquim Molins per a aquesta campanya electoral. CiU farà un esforç especial per atreure el segment electoral jove de Catalunya amb propostes com l'esmentada, o d'altres com la ja anunciada supressió del servei militar. La intenció dels nacionalistes catalans, segons es desprèn del document de campanya, és impulsar una "acció massiva per millorar les condicions de vida de la joventut" mitjançant la creació d'un marc social "estimulant i no desincentivador, positiu i no frustrant". Una altra de les propostes que defensarà Molins és la supressió de la selectivitat i la seva substitució per proves específiques d'acord amb la vocació de cada estudiant.

Pere Martí